

IN PRIMVM SEN.

88

3. Priuatiuorum, & positiuorum, } distatia formalis, videlicet, & specifica, & nata sunt in esse sive
Oppositiō multiplē. } cessive eidem subiecto, & mutuo se expellunt ratione p̄dō.

4. Contradictorie. } minis, vt calidum expellit frigus, & econverso.

2. Oppositiō Relativa dicitur esse respectu extreborum. Nam ita pugnant adiuicem pater, & filius; Dominus, & seruus. Non idem est actuum, & passuum; idem duplum, & dimidium; ita autem implicant, ergo.

3. Oppositiō priuatiua dicitur esse pugnantia habitus, & potētē; ista nullo modo possunt esse in eodem subiecto simul & semel respectu eiusdem, & de eodem. Sed obseruo, q̄ naturaliter loquendo non insunt subiecta successione. Nam non datur regresus a coccitate ad vitam, neque a morte ad vitam sicuti a frigiditate ad caliditatem. Ratio auferunt principia intrinseca naturae, vbi fit visio, & vita. Datur tamen regresus in habitu acquisito, & aduentu; De acquisitione appetere in scientia quandoque perduntur scientia, & iterum illas acquirimus, sic appetere in lumine, quod multoties aetem illustrat.

4. Oppositiō est contradicitoria, que posta est in repugnantia duorum terminorum oppositorum, & nullo modo possunt reperti in eodem subiecto. Ulterius carent medio. Ratio: Illa habent media, quae sunt, aut entia simpliciter, vt contraria, & Relativa. Aut secundū quid, vt habitus, & priuatio, sed contradicitoria nullo modo possunt habere medium, quia alterum extreum est simpliciter ens, & alterum simpliciter non ens, sed vbi ens simpliciter, & non ens non est medium, quia medium participat extreborum naturam, ergo cum sit tantum alterum, non erit in medium.

Ulterius notandum est q̄ in oppositione contraria, alterum oppositorum expellit contrarium, vt ignis vel caliditas expellit frigiditatem, siccum humiditatem, sed remanet subiectum.

In relatuis alterum constituit alterum, nam pater constituit filium, per generationem, & filius constituit patrem per dependentiam.

In contradictorijs alterum extreum destruit aliud quo ad totale esse: quo ad esse substantiale, & accidentale: Nam quando dico fortes est, & fortes non est, si prima est vera, secunda est falsa quo ad omnē falsitatem, perche non con contingit idem simul esse, & non esse.

In priuatione dicimus q̄ nec deftuitur subiectum, nec habitus, nec priuatio, sed subiectum manet, & priuatio facit aptum subiectum ad habitum, & habens subiectum. Sante hac distinctione.

Répondet Doctor, quando queritur. An gradus charitatis præcedentes corrumpant ex gradibus subsequentibus intensijs? R. q̄ non. Ratio. Quia præcedentes gradus est respectu subiectum sicut priuatio: Dispositio, Potentia, apertudo, & preparatio: Et subsequentes sunt sicuti habitus, forma, perfectio, complementum, & finis præcedentium.

Probatur. Intensio charitatis de gradu in gradum dicitur esse unus motus, vt inquit Scotus, & Aurelius, sed ad uitatem numeralem motus requiruntur quatuor, videlicet.

Op. Doctoris. *Unitas Motus.* *Forma eadem.* *Idem spatium.* *Forma eadem fluens, vt forma eadem fluens caliditatis, aut* *Virginia Sylva.* *Idem subiectum.* *Idem tempus.* *frigiditatis, aut albedinis, aut nigredinis.* Nam si essent diversae forme, ergo diversi motus.

2. Idem subiectum, vt Virginia foror mea Monialis quæ calefit.

3. Quod sit super idem spatium, & 4. Quod sit idem tempus, q̄ nulla quies interposita sit.

5. Quod finis sit idem. Hoc deducitur ex Arist. s. phy. tex. 3. s. 37. ergo si maneat eadem forma numero in intensione cum subiecto, & alijs circumstantijs non corrumpit gradus præcedens. Huiusmodi est in charitate.

R. quia manent præcedentes actus, & gradus in termino a quo, ex quibz. confurgit ultimus in termino ad quem.

Præ. dat exemplum de dubia candelis accensis. Nam illuminati Thalamus meus per vnam candelam sed remisit, scius afferit aliam, & intenditur illuminatio in tota cellulari, & in qualibet parte. Tunc quareto.

Aut illa lumina associata remanent distincta, Aut lumen præcedens corrumpitur, & sequens virtualiter continet illud, } Nō est dicendum, quod lumen illa remaneant distincta, quia sequeretur, quod

Aut præcedens existit, & in se recipit ex subsequenti additamentum. } mina illa remaneant distincta, quia sequeretur, quod

in eodem subiecto indubitate, essent duo accidentia eiudem speciei solo numero differentia, qđ est falsum,

quia licet possint esse diuersæ species, & similitudines in eodem medio, vt patet de coloribus diuersi specie,

in aere, & de multis paternitatibus in vicino supposito non tamē possunt esse duo accidentia, quando nata

sunt intendi, vt in lumine, ergo. Non sunt distincta. Non est etiam dicendum, qđ alterum continet alterum,

virtualiter vt Intellexua continet sensibile, & vegetativum, quia continens dicitur esse præstans contente,

to, hic autem nullum lumen alterum excellit.

Non est etiam dicendum, qđ alterum corrumpat alterum, quia nullum simile corrumpit simile, ista sunt similia, ergo. Ergo oportet dicere, qđ alterum sit perfectius alterius, & complementum. Ideo dicit Doctor.

1. Gene. cor. 8. co. 31. Sic 34. In luce parua sunt tria, } Ideo lumen subsequens adiungat naturam, & intendit, & remittit. Hinc posuit exemplum in 1. de Gene. cap. de Auctione, qđ intensio est similis auctionis, ideo

est natura lucis, sed dī esse. } sicut quilibet pars aquæ est aqua: Sic quilibet pars intentia intenditur.

Parua, Remissa, & Imperfcta. } Sed cum sit auctio, non corrumpit præcedens augibiles, quia non

esset auctio sed Gene. Nam auctio est præexistens, quantitas additamentum. Nam caro ex qua sit caro corrumpit, & vt cibus transmutatur tamē ca-

bedine in albedinem, a caliditate in calidem, & ab humi, in humi. Dicunt qđ contrarietas est duplex.

Prima est oppositorum simpliciter, vt calidi, & frigidi, humidi, & siccii, & hoc modo est vere motus.

2. Est oppositorum priuatiui, & positiui, vt habitus, & dispositio imperfecti, & perfecti, & hoc modo est a

simili in simile, sic est in charitate maior respectu minoris, sic gradus remissus est contrarius intensio, & sufficit. Hac quo ad probationem modo ad duco difficultates Godofredi, qui tenet oppositum.

ARG